

Ve čtvrtek 23. října se v Praze konalo několik hudebních perliček. Asi největší byl koncert Boba Dylana na Výstavišti. Vyprodaný sál vysočanského Gongu však potvrdil, že pro ty jenž přišli sem, to byl koncert v rámci turné k 25. narozeninám plzeňského Copu. A aby to bylo jednodušší, tak se jedním šmahem křtilo v pořadí osmé CD **Jedním tahem**. Na tomto CD najdete 10 písní z pera pánů Leichta, Vopavy a Fridricha a dva kousky přidal Franta Černý z Čechomoru. Celá narozeninovo / křtící tour je rozvržená do několika měst a v rámci každého koncertu křtil jiný host (R. Horký, P. Jíšová a V. Porkristl, F. Černý, J. Kejak, Samson, Wabi Daněk).

Snad každého kdo vešel (lépe vystihuje termín se vecpal), zaujalo projekční plátno v pravém rohu sálu. Tam svítily číslice 25. Lehce po půl osmé vyzval nápis na plátně všechny přítomné, aby se usadili a připravili se na nadcházející show. Úvodního proslovu se s "šarmem sobě vlastním" ujal kapelník **Míša Leicht** (ostatně kdo jiný že?). Ten i objasnil přítomnost projekčního plátna. Diváci si mohli vybrat jestli koukat na pódium nebo na projekci. Na plátně byla k vidění videa a fotky z 25 let historie kapely. A pak už se to rozjelo klasickým copáckým drajvem. Nebudu zde vypisovat všechny skladby které během večera zazněly. Za á toho pánové za skoro tři hodiny (včetně přestávky) zvládli skutečně hodně a za bé si to všechno nepamatuji (a ruku na srdce kdo by si vydržel dělat dvě hodiny poznámky o pořadí a názvu skladeb). Pokud si pamatuji dobře tak první skladbou první poloviny byla

Dva

tuláci

a poslední

Midnight, moonlight

. V průběhu poslední skladby všichni účinkující postupně odložili své nástroje a odešli. Až na **Martina Fridricha**

, který předvedl proč patří mezi nejlepší banjisty u nás.

Po přestávce přišel na řadu již výše zmíněný křest. A nebyl by to Cop, aby nevymyslel něco neobvyklého. Protože se jedná o kapelu z Plzně, bylo tedy nasnadě, že se křtilo pivem. Připravené "Gambáče" byly otevřeny a kmotr **Franta Černý** vyplýtl něco lahodného moku na to "novorozeně". Poté pánové zaveleli zpátky ke strojům a začalo se opět hrát. Své skladby Ve dvou to jde líp a Nedívej se zpátky si s kapelou zahrál i "nejznámější filmový taxikář". Písničky plynuly, obrázky na plátně se střídaly, pánové občas přihodili nějakou "tu veselou historku z natáčení" respektive nejen z natáčení a bavilo se jak obecenstvo tak i muzikanti. Několik přídavek bylo samozřejmostí, ale ten poslední stál za to. Kapela skončila, uklonila se a v sále se rozsvítilo. Možná čtvrtina návštěvníků se zvedla a začala odcházet, ale zbytek stále tleskal. Pánové se nenechali dlouho přemlouvat a zahráli tu "

kerak Don Pedro na kopci stál

?.".

Narozeniny a křest? Jedním tahem!

Napsal uživatel Školník

Pátek, 07 Listopad 2003 04:00

Koncert to byl pěkný a nezbývá než Copákům poděkovat a popřát všechno nejhezčí do dalších let. Velký dík za pěkný zvuk patří **Pájovi Jindrákovi**, který celou šňůru zvučil.

Na závěr jen malá připomínka k projekčnímu plátnu. Je hezké, že kapela nechá diváky nahlédnout do svých archivů, ale pokud je plátno hned vedle pódia, nevíte kam dřív koukat. Jestli na kapelu nebo na plátno. Chvillemi projekce docela rušila.

V zásobníku s nápisem turné zbývá kapele ještě jeden ostrý náboj, ten hodlá použít 3.12. v pražském Mlejně. Přijďte, stojí to za to.